

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ

A. Θεματικό κέντρο του κειμένου είναι ο εθελοντισμός και η προσφορά του. Αρχικά, η συγγραφέας επιχειρεί να ορίσει την έννοια του εθελοντισμού και να καταγράψει τις υπηρεσίες που προσφέρει. Ακολούθως, παρουσιάζει αναλυτικότερα τους τομείς προσφοράς του εθελοντισμού. Στη συνέχεια επισημαίνει τα κίνητρα που ωθούν το άτομο στην εθελοντικά εργασία, αλλά και τα οφέλη που προκύπτουν από την εργασία αυτή. Ως παράδειγμα εθελοντικής εργασίας παραθέτει τους Γιατρούς του Κόσμου και τη δράση που αναλαμβάνουν. Καταληκτικά, παροτρύνει τους αναγνώστες να συμμετάσχουν και οι ίδιοι στον εθελοντισμό.

B1. Αποτελεί κοινό τόπο πως μέσα από τον εθελοντισμό, οι άνθρωποι διαμορφώνουν μια στάση που αντιμάχεται τον κοινωνικό αποκλεισμό και την περιθωριοποίηση. Αυτό συμβαίνει γιατί μέσα από τη συμμετοχή οι άνθρωποι, πλέον, νιώθουν πιο ικανοί και υπεύθυνοι, νοιάζονται για τους συνανθρώπους τους, παίρνουν θέση και να αναλαμβάνουν δράση. Η δράση αυτή καλλιεργεί την πεποίθηση της ενεργούς συμμετοχής των ατόμων, της αλληλοαποδοχής και της συλλογικής ενέργειας για την επίτευξη κοινών στόχων με αποτέλεσμα να προάγεται και η ιδέα της αλληλεγγύης. Παράλληλα, με την εθελοντική εργασία ο νέος έρχεται σε επαφή με νέα πρόσωπα και κοινωνικοποιείται ομαλά, αποφεύγοντας το σκόπελο των στερεοτυπικών αντιλήψεων. Καταληκτικά, μέσα από την εθελοντική εργασία τα άτομα αποκτούν μια πιο υγιή στάση ζωής.

B2. . Η δομή της τρίτης παραγράφου είναι:

Θεματική πρόταση: «Οι εθελοντές ... στην Ελλάδα»

Σχόλια – Λεπτομέρειες: «Ως Μη Κερδοσκοπικός ... ενός προγράμματος».

Πρόταση κατακλείδα: «Δεν θα πρέπει ... ζωή τους»

Ο τρόπος ανάπτυξης της παραγράφου είναι η αιτιολόγηση. Αυτό γίνεται αντιληπτό γιατί η συγγραφέας στα σχόλια της παραγράφου επεξηγεί την εθελοντική δράση των Γιατρών του Κόσμου.

B3. Η συγγραφέας επιλέγει το α' ρηματικό πρόσωπο για να αποκτήσει περισσότερη οικειότητα και αμεσότητα ο λόγος της. Παράλληλα καθιστά σαφές πως συμμετέχει και η ίδια στον προβληματισμό αυτό, δηλαδή στην αναγκαιότητα του εθελοντισμού, αποφεύγοντας με τον τρόπο αυτό να φανεί δογματική και απόλυτη.

B.4 α) προσφορά = παροχή

επιβολή = εξαναγκασμός

ορισμένο = συγκεκριμένο

αφορμή = αιτία
καταπολέμηση = αντιμετώπιση
β) κρίσεων # ευημερίας
κοινωφελούς # ιδιοτελούς
συμμετοχή # αποχή
αντιμάχεται # υπερασπίζει
αξιοπιστία # αναξιοπιστία

Γ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ: ζητείται επιστολή στο Διευθυντή του σχολείου, επομένως χρειάζεται: Προσφώνηση: Κύριε Διευθυντά,
Αποφώνηση: Με εκτίμηση.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ορισμός του επίσημου εθελοντισμού:

Ο επίσημος εθελοντισμός είναι μια δραστηριότητα που πραγματοποιείται μέσω μη κερδοσκοπικών οργανώσεων ή προγραμμάτων και αναλαμβάνεται:

- προς όφελος της κοινότητας και του εθελοντή.
- με την ελεύθερη βούληση του ίδιου του εθελοντή και χωρίς καταναγκασμό.
- χωρίς οικονομική αμοιβή.
- μόνο σε θέσεις που προορίζονται για εθελοντές.

A' ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ

Κοινωνικές συνθήκες που καθιστούν αναγκαίο τον εθελοντισμό:

Ο εθελοντισμός είναι απαραίτητος σήμερα, γιατί παρατηρείται:

- χαλαρότητα κοινωνικών δομών, αλλοτρίωση του ανθρώπου.
- έλλειψη επικοινωνίας και διαλόγου, απρόσωπες σχέσεις.
- έκπτωση ηθικών αξιών, ηθική αναλγησία.
- υλικός ευδαιμονισμός.
- αναξιοκρατία – ευνοιοκρατία.

B' ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ

Θετικές συνέπειες του εθελοντισμού:

- δυναμώνουν οι κοινωνικοί δεσμοί μεταξύ των πολιτών.
- δημιουργείται ισχυρή συνείδηση με στόχο τον άνθρωπο και τα προβλήματά του.
- αυξάνεται η ευαισθησία για την αντιμετώπιση πιθανών προβλημάτων.
- αποκτώνται νέα ενδιαφέροντα και εμπειρίες ζωής.

- σε κοινό επίπεδο δημιουργούνται οι προϋποθέσεις στόχων κι ευνοείται η εθνική ενότητα.
- βελτιώνεται ο διεθνής ρόλος και η γενικότερη φυσιογνωμία ενός λαού.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ο εθελοντισμός είναι μια εμπνευσμένη πράξη κατά την οποία ο εθελοντής ενσυνείδητα, με **ελεύθερη** βούληση και πλήρη ανιδιοτέλεια, θέτει τις υπηρεσίες του εις όφελος του πολίτη και της κοινωνίας γενικότερα. Ο ρόλος των εθελοντών είναι πάντα επικουρικός και δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υποκαταστήσει τις ελλείψεις που παρουσιάζει η κρατική πολιτική.

Επιμέλεια: Ρ. Εσκιτζή